

Пісенно- поетична терапія

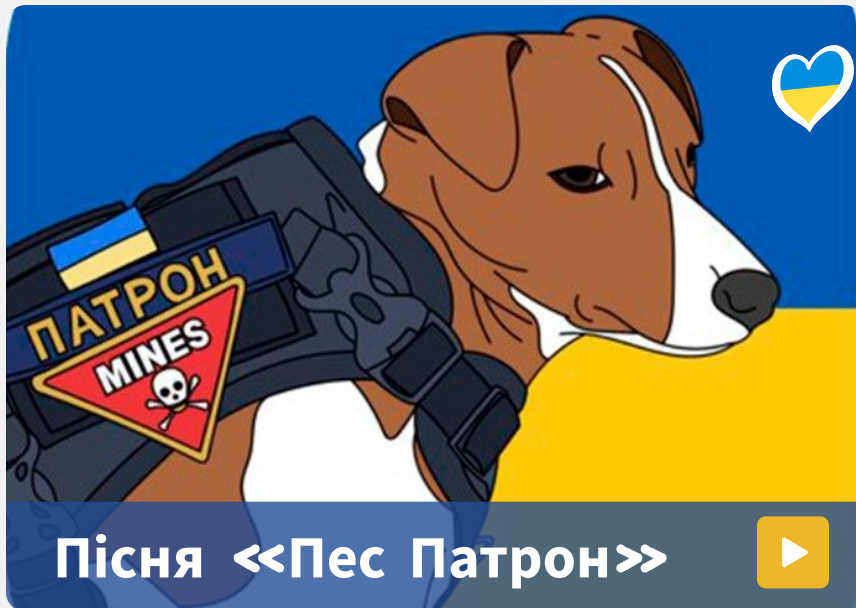
Для малечі, їх батьків
і всіх-всіх працівників
ЗОЗ

*Із побажаннями
добра*

ГОЛОВБУХ:
МЕДИЦИНА

Музичний
КЕРІВНИК

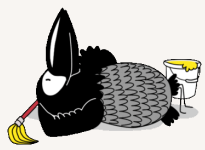
ТОВ «Експертус Тек»
0800 21 12 20

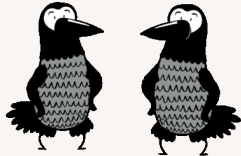

Пес Патрон

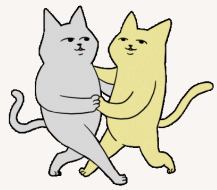
Музика Алли Мігай
Слова Костя Гнатенка

1. Він не ганя дарма ворон,
Щоб аж до неба пил.
Він справжній воїн
Збройних сил —
Маленький пес Патрон!

2. Цвістимуть місто і село,
Щасливим буде дім,
Бо песик носиком своїм
Одразу чує зло!

І щоб безпечним був наш двір,
А в скверику газон,
На варті завжди пес Патрон,
У нього гострий зір!

Виходь сміливо до забав
У скверик на газон,
Якщо там першим побував
Сміливий пес Патрон!

ПОСЛУХАТИ

ГОЛОВБУХ:
МЕДИЦИНА

Музичний
КЕРІВНИК

Приспів (двічі):

Пес Патрон — хоробрий воїн,
Пес Патрон — пухнаста зброя.
Пес Патрон, пес Патрон,
Маленький пес Патрон.

Приспів.

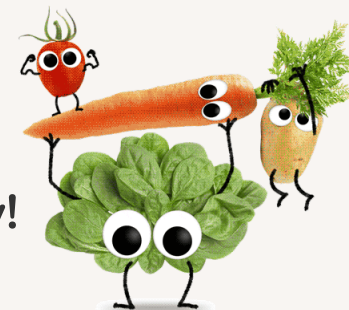

Пісня про борщ

Музика Алли Мігай
Слова Костя Гнатенка

Виконує Інеса Братущик

1. Борщ не просто звична страва —
Вітамінний скарб!
В нім — капуста білоглава, перчик і буряк.
Тут квасоля, як намисто, морква й пастернак,
І з Херсонщини томати, в них солодкий смак.

Приспів (двічі):

У мороз і спеку, сніговій і дощ
В кожній хаті українській має бути борщ!
Борщику, борщику, зварю тебе в горщику!
В кожній хаті українській має бути борщ.

2. Тут і м'ясо, і картопля — це ж не кислі щі.
Бо у нас часник, цибуля дружать у борщі.
Борщ могутній дух і силу легко підійма!
«З'їв борщу — і вже наївся!» — кажуть недарма.

Приспів.

Вірші про звірят, що потішають і звеселяють

Володимир Верховень, поет, автор книжок для дітей

Зайчик злякався

Сонечко червону
Браму зачинило,
Хмарами густими
Небо почорнило.
Як же страшно в лісі
Зайчику самому —
З поля морквяного
Йде малий додому!

А з кущів, здається,
Зирить хтось окатий,
Зіб'єшся з дороги —
Можна й заблукати!
Вилітають сови
На вечірні лови,
Лис голодний ходить,
Бродить вовк здоровий.

В зайчика від страху
Затремтіли вуса —
Вдома зачекались
Татко і матуся.
Зайчик дві морквинки
Кинув при дорозі
Та й побіг щодуху...
Ой, рятуйте, нозі!

Зайці в капусті знають смак!

Капусті кухарі-зайці
Уміють дати лад:
Зготують з листя голубці.
Куди качан? В салат.

Рагу, солянка, капусняк —
Широкий вибір страв.
Зайці в капусті знають смак,
Як знають назви трав.

Тушкують, смажать, варять борщ —
Рецептів купа в них
Ще від бабусь-зайчих або ж
Із кулінарних книг.

А тільки сонце під обід —
За стіл покличуть всіх.
Як наганяє апетит
З капустою пиріг!

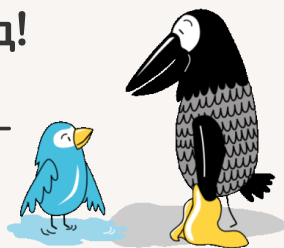
Вірші про звірят, що потішають і звеселяють

Володимир Верховень, поет, автор книжок для дітей

Невдатний птахолов

— Щодня лиш миші й миші! —
Скривився якимось кіт. —
Пора себе потішити
Смачненьким на обід!

Угледів сіру зграю —
Пасуться горобці.
Дай, думає, спіймаю
В гостренькі пазурці!

Вже й облизнувся смачно...
До ловів був мастак.
Підкравсь до них обачно,
Аж тут: — Гел-гел! — гусак.

Горобчики, як вітер,
Злетіли на горіх.
А кіт лиш вуса витер
Внизу — ні в сих ні в тих.

Сердитий до нестями,
У клуні мусив знов
Обідати мишами
Невдатний птахолов!

Кожному — своє робити!

Вчився котик малювати,
Фарбу взяв і пензлів жмут.
Як такого звать? Аматор.
Перший твір його — дебют.

Квацяв котик цілу днину,
Оцінити кличе нас.
Глянули на мазанину
І сказали: квачомаз!

Бо до фарби вміння треба,
Як нема — тоді хоч плач!
Видно зразу — недотепа,
Зрозуміло всім — партач.

Кожному — своє робити,
Хто до чого має дар:
Котику — мишей ловити,
А малює хай маляр!

